

же църква-та, като подавала примѣръ отъ дълбоко уваженіе къмъ дръвня-та Философія, провъзгласила, че ученіе-то на Птоломея было съгласно съ откровеніе-та на священно-то писаніе, и заплашвала съ всички-тѣ ужасы на гоненіе-то тѣзи, кои-то бѣхж помислили да нападнатъ на негова-та святость. По този начинъ обградена защищаема отъ прѣдразсѣдцы, отъ общество и религія, само най-смѣлый духъ можалъ да стѣпи въ борба противъ таквази неравна сила. Като съзнавалъ тѣзи мѣчнотии, Коперникъ благородно избѣгвалъ сблъскваніе, и при обнародваніе-то на своето съчиненіе приелъ всички прѣдпазванія, за да не възбуди нападенія. Но този въоруженъ неутралитетъ неможалъ много врѣме да трае. Ако ново-то ученіе бѣше основано на лъжливы фактове, то оставено само на себе си, никога нѣмаше да напрѣдне и скоро щѣше да са забрави. Напротивъ, ако са докажеше, че то е основано на истина, то никога сила не бы могла да въспрѣ негова вървежъ, и да задържи негово-то развитіе. Рано или късно трѣбало да са начене борба, коя-то изисквала най-рѣдки качества отъ тѣзи, на кои-то было присѣдено да са борять за истина-та.

Коперникъ е само наченалъ изслѣдваніе-то на своето смѣло догаданіе. Но животъ-тъ на единъ человекъ е твърдѣ късь, що-то не може да извърши повече. Той принеслъ центра на движеніе-то отъ земя-та на слънце-то, и основалъ истинна-та на своя-та хипотеза върху **намаленіе** сложность-та на небесны-тѣ явленія. Но кога-то истинния центръ са намѣрилъ оставало още да ся опрѣдѣлятъ точно кривы-тѣ линіи, по кои-то планеты-тѣ са обръцать; послѣ—законы-тѣ, кои-то управляватъ тѣхны-тѣ движенія, и свойства-та на свръзка-та, коя-то, както прѣдлагали сега, съеди-

нявала планетны-тѣ мірове въ една велика система. Рѣшеніе-то на тѣзи дълбокы въпросы останало за **Кеплера**, кой-то безъ ласкателство былъ нарѣченъ законодатель на небе-то, и между най-нови-тѣ астрономы заслужилъ слава-та **първый** по дѣло и първый по умъ. Той по най-съвършенъ начинъ съединявалъ въ себе си всички качества на великъ изслѣдователъ. Пламененъ, въсторженъ и проникателенъ, той прѣслѣдвалъ своя трудъ съ жадна и неослабна дѣятелность. Търпливъ, трудолюбивъ и рѣшителенъ, той былъ толкови смѣлъ, що-то затрудненіята исчезвали отъ негово-то приближеніе и самы-тѣ препятствія разрушавали са прѣдъ него. Свободенъ отъ прѣдразсѣдцы и вынаги благочестивъ, той търсилъ истина-та въ име-то на Творца на истина-та и постоянно са обръцалъ къмъ Него за помощъ. Ако неговы-тѣ теоріи не

Кеплеръ.

проистичали отъ фактове, то никакво строго доказателство, никакво съпаденіе съ фактъ не могло да удовлетвори положителныя умъ на този чу-